

ΕΝΑ ΑΝΑΠΑΝΤΕΧΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Πριν από δύο χρόνια, μου συνέβη κάτι απίστευτο! Είχα πάει με τους φίλους και τις φίλες μου στη Σκιάθο, όπου κάναμε καταδύσεις. Κάποια στιγμή, μέσα στο μαγευτικό και ονειρικό θαλάσσιο τοπίο, ανακαλύπτουμε μια χάλκινη προεσοχή. Πολλοί δεν έδωσαν σημασία, αλλά εγώ σκέφτηκα πως αν ήταν κάτι πολύτιμο θα γινόμασταν διάσημοι. Έτσι, άρχισα να σκάβω απαλά με τα χέρια μου και σύντομα εμφανίστηκε ένας χάλκινος βραχίονας! Κάποια παιδιά ήρθαν να με βοηθήσουν, ενώ τα άλλα ανέβηκαν στην επιφάνεια να ειδοποιήσουν τους γονείς μας. Εν τω μεταξύ, εμείς βαθιά στο βυθό συνεχίζουμε να σκάβουμε ήρεμα. Εμείς που ήμασταν κάτω ανεβήκαμε, λόγω των φιαλών μας που άδειαζαν, ενώ τα άλλα παιδιά κατέβηκαν κάτω να συνεχίσουν. Ύστερα από μιας ώρας δουλειά είχαμε καταφέρει να "ξελασπώσουμε" μόνο το κεφάλι.

Μετά ανέλαβε η Αρχαιολογική Υπηρεσία, η οποία ανακάλυψε πως ήταν ένα άγαλμα κάποιου θεού, δύο μέτρα ψηλό! Στο διάστημα των επόμενων δύο ημερών, το άγαλμα αυτό είχε ήδη καθαριστεί από τα φύκια, τη γλίτσα και τα κοχύλια που είχε και μεταφέρθηκε στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας.

Πρόκειται για ένα από τα ωραιότερα χάλκινα αγάλματα της κλασικής περιόδου. Είναι έργο με υπερφυσικό μέγεθος και απεικονίζει το Δία ή τον Ποσειδώνα. Ο θεός παριστάνεται ορθός, γυμνός σε ευρύ διασκελισμό. Παρά την αυστηρότητα της μορφής, η κίνηση είναι έντονη και η απόδοση των ανατομικών λεπτομερειών ιδιαίτερα επιτυχής. Η γενειάδα του θεού είναι πλούσια και τα μακριά μαλλιά του μαζεύονται σε πλεξίδες γύρω από το κεφάλι, ενώ μπροστά πέφτουν σε κομψούς βοστρύχους γύρω από το μέτωπο. Τα μάτια του, που δε σώζονται, ήταν ένθετα από άλλο υλικό. Το αριστερό του χέρι είναι τεντωμένο μπροστά, ενώ με το ανυψωμένο δεξί χέρι θα κρατούσε τον κεραυνό ή την τρίαινα. Στην πρώτη περίπτωση ταυτίζεται με το Δία, που είναι και το πιθανότερο, ενώ στη δεύτερη με τον Ποσειδώνα. Είναι έξοχο δείγμα του αυστηρού ρυθμού της αρχαίας ελληνικής πλαστικής και αποδίδεται σε ικανότατο δημιουργό, ίσως στο διάσημο γλύπτη Κάλαμι.

Σοφία Μανιμανάκη A2